

Излиза седмично.

Годишнъ абонаментъ 5 лв.
За 6 месици 250 лв.
винаги въ предплата.

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ на северната.

Единъ брой 10 ст.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

За обявления се плаща:

за гармондовъ редъ на I ва стр.
50 ст. на IV-та стр. — 30 ст.За повече публикация се прави
особено споразумение.Съобщения, ръкописи и суми,
както и всичко относящо се да
вѣстника се изпраща на адресъ:

Редакция „в. Народен Гласъ гр. Плъвенъ“

Единъ брой 10 ст.

Книгоиздателство „БУРЕВѢСТНИКЪ“ — София.

ВАЖНО

за

Библиотеки и читалища

Приготвени Инвентари споредъ най-новите изисквания на библиографията и библиотечното дѣло — наредени споредъ международната десетична система продава при износни цѣни книгоиздателството „Буревѣстникъ“. Цѣните споредъ голѣмината: 15, 20 и 25 лева единия, луксозно подвързани. Настоятель въ града на всички издания на издателството и инвентаритъ е Аигель М. Мариновъ — книжаръ.

Адресъ: Книгоиздателство „Буревѣстникъ“ — София.

Заемътъ на нашата община.

Има ли нужда нашата община отъ заемъ?

IV

Въ протокола на общ. съвѣтъ ни се посочва, че една част отъ заема ще се употреби за построяването на три моста на градската рѣка и за подобряването на „Сѣрь-Пазаръ“. Къмъ изброяните по първите ни статии постройки и реформи се прибавятъ по този начинъ и току що посочените мостове и ремонта на „Сѣрь-Пазаръ“.

Идеята да се направятъ солидни и удобни мостове на градската рѣка е твърдъ стара; тя датира още отъ времето на бившите управници. Още тогава ние бяхме свидѣтели на оплаквания отъ страна на гражданинъ и настояния да се направятъ по солидни мостове. Не бѣ отдавна, на това всички сме били свидѣтели, когато мостовете на градската рѣка се отнасяха и събаряха отъ придошли рѣка при проливни и чести дъждове. Пъкъ какви ли сѫ и днесъ сѫществуващи мостове? Нима тѣ трѣба да се оставятъ въ настоящето положение? Нашиятъ градъ има само два моста, които отговарятъ на своето назначение и оправдаватъ сумитъ, що сѫ изразходвани за тѣхъ, обаче и двата моста сѫ въ края на града. А всичките други мостове на рѣката въ самия градъ сѫ съ дървена конструкция, немогатъ да издържатъ големи тежести и не могатъ да служатъ за пръко съобщение и пръвъзъ на тежки пръвъзни материали. Фактъ е, че градскиятъ валикъ не може да се прѣкара прѣзъ никой

мостъ на рѣката и по този начинъ да се използува за обхвътването на улици, намиращи се въ другата половина на града. Мизерното положение въ което се намиратъ по настоящемъ всичките мостове на градската рѣка е очевидно за всѣкиго, това нѣма нужда да се посочва. Но, ако нѣма нужда да се посочва, тѣ като всички го виждатъ, то има нужда да се настоява за по-скорошното имъ замѣсяне отъ нови и солидни мостове, за да могатъ да отговарятъ на своето назначение и по този начинъ да задоволяватъ нуждите на населението. И наистина, да се направятъ три моста на градската рѣка на общ. сума, споредъ изчисленията на г. инженера, 75,000 лв. — това е една крупна работа и отъ голъмо значение за всички граждани. Съ тѣзи мостове е свързана и канализацията на градската рѣка, за което до сега никои общ. управници не сѫ вземали никакви мѣрки, а всички сѫ се задоволявали да казватъ: „трѣба рѣката да се канализира, тѣй не може да се остави, но пъкъ много пари сѫ потрѣбни и пр.“ — и всички сѫ се оставляли отъ да прѣприематъ нѣщо за нейното ремонтиране или канализиране. Но по този въпросъ подробно ще се повѣрнемъ въ слѣднитѣ броеве на вѣстника.

Посочва ни се въ протокола, че отъ заема ще се употребятъ 50,000 лв. за подобренето на „Сѣрь-Пазаръ“.

Подобренето на „Сѣрь-Пазаръ“ — это единъ много важенъ въпросъ, който за голъмо съжаление, до сега е билъ изоставянъ на страни отъ всичките досегащи общински съвѣти. „Сѣрь-Па-

заръ“ дава най-крупнитъ приходи на общинския бюджетъ, то възнаѧтъ всички. „Сѣрь-Пазаръ“ е единъ отъ най-голъмите пазари въ цѣла Съверна България. Особено прѣзъ послѣднитѣ години той стана едно голъмо и оживено тъжище, каквото рѣдко има въ цѣла България. Обаче какво е направено за неговото подобрење? — нищо. „Сѣрь-Пазаръ“ днесъ е още по мръсънъ, отколкото прѣди петъ години. Днесъ неможе да прѣмине човѣкъ изъ него безъ да затъне въ дълбока непроходима калъ; локвить изъ него сѫ въ изобилие. А тѣ влачатъ съ себе си онази умразна и неприятна воня, която всички сѫ изпитали, когато минава отдалечъ покрай него. А въ пазаренъ денъ тамъ обитаватъ толко много хора и животни! Прочие идете и вижте каква жалка картина прѣставлява нашия „Сѣрь-Пазаръ“ и вие съ съжаление ще произнесете, нѣма ли властъ въ този градъ да се погрижи за прѣмахването на това непоносимо положение! За пълното подобрење и шо годѣ павиране на „Сѣрь-Пазаръ“ нѣма да стигнатъ не 50,000 лв., а и 150,000 лв. Но това пълно ремонтиране на нашия пазаръ ще си остане желаемо за дълго време. Съ тѣзи 50,000 лв., що се прѣдвиждатъ, ще може да се прѣмахне поне голъмата и непроходима калъ и изчезнатъ локвите изъ него. Съ тѣхъ ще се направятъ най-важните работи за подобренето му и въ този смисъль нис напълно подържаме рѣшението на общ. съвѣтъ, изразено въ неговия протоколъ. Подобренето на „Сѣрь-Пазаръ“ ще докара ново и голъмо увеличение на приходните пера на общ. бюджетъ, подобренето влече слѣдъ себе издигане на самия пазаръ като тъжище, а отъ тукъ и увеличението на неговите функции. Всички общински съвѣти трѣба да се стреми да подобри и издигне нашия пазаръ до положението на прѣвът пазаръ не само въ окръга, но и въ цѣлата съверна половина на Царството.

**Плѣвенъ 1877 г. — 28 ноември
1909 год.**

Двадесът и оеми ноември 1877 г. — это най-великата дата въ историята на нашия градъ. 28 ноември 1877 г. е денътъ на освобождаването на нашиятъ градъ еднакъ за винаги отъ турско владичество. Този денъ колкото е важенъ и паметенъ за града ни, толкотъ по-забължителенъ и важенъ е за цѣлокупното независимо и свобод-

но днесъ Българско Царство. Този денъ, а сѫщо тъй и слѣдващите слѣдъ него 2, 3 и 4 декември сѫ били истински велики народни празници за града ни.

Въ този денъ за прѣвъ пътъ слѣдъ петъ вѣковно робство сѫ се срѣщали освободители и освободени; за прѣвъ пътъ сѫ сподѣлили истински християнски и човѣшките чувства; размѣнили искрени и задушевни рѣчи и думи, изтръгнати изъ дълбочината на едно забравено, изоставено на произвола на турските своеволия сърце цѣли петъ вѣка; думи и рѣчи, продуктувани отъ най-горѣщи възвиши чувства, които днесъ съврѣмениците на това връме сѫ трепетъ еи спомнятъ.

Въ този денъ цѣлиятъ градъ е дишалъ новъ животъ всички сѫ биле възрадвани отъ сърце; неописуемъ въторгъ е дишалъ въ лицето на всички, които сѫ виждали прѣдъ себе си своите братя руси, изоставили своята родина и дошли тукъ да сложатъ кости си.

Въ него денъ е стѫпилъ въ града ни Царь-Освободителя — Александъръ II комуто е билъ поднесенъ адресъ отъ Плѣвенските граждани. А въ кѫщата, що днесъ е музей „Царь-Освободителъ — Александъръ II“ е билъ сервиранъ обѣдъ. При входа на Императора въ кѫщата за този обѣдъ е била произнесена отъ една българка мома слѣдната рѣчъ:

„Всемилостивий Господарю! Голъмо е твоето благодѣяние за настъ; Ти не само прѣдприе тая голъма война отъ любовъ и състрадание за настъ, но удостой нашата бѣдна страна съ Твоето посещение, като се подхвърли на всички трудности въ походния животъ.

Всемилостивий Господарю! Признателността ни къмъ Тебъ нѣма прѣдели, но извини, Великий Господарю, нашата простота, ако не умѣмъ достойнода Ти посрѣщнемъ и да Ти изкажемъ дълбоката си признателностъ.

Българитъ, до свършване на свѣта ще благославя Твоето име и името на Твоя Августейши Домъ“

Цѣло тържество народное прѣставлявалъ градътъ; воени музики сѫ свирѣли на царския обѣдъ, а народа на тѣлпи се е трупалъ около кѫщата и опияненъ отъ радостъ е идвалъ до самозабрава.

Датата 28 ноември за Плѣвенци е символъ на свобода, на възраждане, на новъ животъ затова тище бѫде паметна не само за днешнитѣ поколѣния, но и за бѫдещитѣ.

Въ този денъ се роди свободния плѣвенъ, а слѣдъ него — свободна България, а днесъ — независимо Българско Царство,

Новиятъ държавенъ заемъ.

Не бѣ отдавна, когато ние, а заедно съ настъ и всички съвѣстно мислящи политици у настъ, поздравихме правителството съ не-говия успѣхъ при сключването на 100 милиония заемъ при френската банка Креди Мобилие. Очакващъ се позволението на френското правителство за котировката на заема. Но следното, обаче по едни или други причини не разрѣши да се котира заема. И нашето правителство успѣ на врѣмѧ да склучи новъ 100 милионенъ заемъ отъ Wiener Bank Verein съ $4\frac{1}{2}\%$ и $89\frac{1}{2}$ цесионенъ курсъ.

Мотивитъ да се сключи заемъ съ слѣднитъ:

За консолидиране финансовото положение на държавата, правителството сключи договоръ съ Wiener Bank-Verein, въ Виена, за единъ $4\frac{1}{2}\%$ заемъ отъ 100 милиона лева златни номинални.

Съ договора на този заемъ напълно съ запазени интересите на държавното съкровище и досто-лъпието па българското царство.

Заемът е безъ чуждъ финансовъ контролъ, безъ специални гаранции, безъ задължителни покупки, безъ жуисанси, безъ опции, безъ никакви задължения или ограничения за бѫдащи финансови операции и безъ каквито и да било други унизителни клаузи. Нѣма никакви тайни клаузи и никакви обѣщания нито писмени, нито устни.

Този заемъ е напълно дѣйствителенъ, неговото изпълнение не зависи нито отъ допускане или не котировката му на борситъ, нито отъ датата и успѣха на еми-сията му, нито отъ курса на из-даденитъ до сега български държавни облигации. Нѣщо повече: контрактуещата банка начена ве-че изпълнението му, като внесе вчера въ Българската Народна Банка 5.160.000 лева златни за сметка на българското правител-ство.

Чуждиятъ финансъ свѣтъ на чело съ WienerBank-Verein показва къмъ България извѣнмѣрно до-вѣrie, което впрочемъ ние сме заслужили съ безупрѣчната наша точностъ и лоялностъ въ изпълнение на нашите досегашни задължения.

WienerBank-Verein, въ съдруже-съ други банки, прѣди 20 години, направи първия български държавенъ заемъ на доста из-годни при тогавашните обстоя-телства условия. Сега сѫщата банка, като оцѣни направления въ този периодъ отъ България голъмъ напрѣдъкъ въ всѣко отношение, прѣложи ни настоящия заемъ, който по своите добри условия иде на първо място слѣдъ заема, направенъ намъ отъ Русия.

Съ тѣзи два заеми се прави голъмъ прѣломъ въ финансата политика на България. Напуска се сключването заеми съ унизителни условия и се иногоририра система-та на почтени заеми, каквите до-биватъ само онѣзи цивилизовани независими държави, които иматъ здрави финанси и които умѣятъ да пазятъ своето достолѣтие и честь.

Новиятъ държавенъ заемъ е единъ небивалъ успѣхъ на демократическото правителство въ полза на България. Народното прѣста-вителство заяви чрѣзъ отговора на троното слово, че ще под-помогне правителството за „да консолидира финансовото положение на държавата, съответно съ нейното достоинство и съ нейната економическа мощь“

Първата най-сериозна стѫпка въ това отношение е направена съ новиятъ заемъ. Съ този заемъ ще се консолидиратъ летящите държавни дългове.

Съ новия заемъ се туря начало-то на нова система на заеми и се туря край на досегашното сключ-ване заеми съ унизителни условия.

Този прѣломъ въ историята на нашите заеми се дѣлжи на кон-солидираното международно положение на България, що можа

толко да успѣшно да направи демо-кратическото правителство.

Новиятъ заемъ издига високо не само демократическото пра-вителство, но и България срѣдъ западно-европейския финансъ и дипломатически свѣтъ.

Ние очакваме приемането на новия заемъ отъ народното прѣ-ставителство съ акламация.

Флемингъ

Общинска театрална трупа.

II.

Нашата основна мисълъ въ пър-вата статия бѣ, че *за сега и за-дълго още у насъ не ще биде въз-можно да се стабилизира една пътуваща изъ страната уредена театрална трупа, съставена отъ добри артисти.*

Това може би ще се види твър-дъ смѣло и неправдоподобно. За-това и ние ще се постараємъ да изложимъ всичкитъ ония обекти-вни причини, що обуславятъ този фактъ.

На прѣвъ планъ мнозина биха-ми възразили: ами че ето труппата на Икономовъ, Страшимировъ, по-рано „Свободния Театъ“ въ Варна, сега новооснованитъ трупи въ Русе, Пловдивъ — всичко това не говори ли, че наистина, у насъ ве-че има условия за да вирѣе една добрѣ уредена трупа? — не, смѣло отговаряме. Нека видимъ прѣди всичко какво прѣставля-ва отъ себе си труппата на г. Икономова. Това съ 10 — 12 мом-чета, повечето свѣршили II и III класъ, между тѣхъ нѣма да на-мѣритъ *ни единъ свѣршилъ драматическа школа.* Всичкиятъ му персоналъ е съставенъ отъ до-мопрасли артисти, любители, пове-чето стъ които като не намѣрили успѣхъ въ чиновничество или нѣ-коя кариера, рѣшили най-сетне да се прѣдадатъ въ служене на из-куството. Това съ хора прѣди

всичко безъ едно що годѣ задо-волително образование, а знайно е, че артистъ безъ култура е мър-тво тѣло, нагодено автоматично да дѣйствува.

Ето защо неговата трупа е теа-трална трупа въ този смисъль, че се разхожда изъ страната и съ своите момчета дава театрални прѣставления, на които все пакъ има извѣстна публика. И тази публика е по скоро съ своите вѣзгли за Икономовъ и неговата трупа отъ прѣди нѣколко години, когато сѫщиятъ Икономовъ бѣ могълъ да спечели нѣкои добри артистични сили на своя страна и можа да спечели сдно добро реномѣ изобщо въ страната. Дѣесь обаче, когато неговиятъ персоналъ е свѣршено слабъ, лишенъ отъ една добра подготовка, нѣма съм-нѣние, той се вѣче провали.

Е добрѣ, едни такива „артисти“, като неговите, на които плаща прѣзъ лѣтото по врѣме на репити-циите по 20 ст. за тютюнъ и 30 ст. за хлѣбъ на денъ, може всѣки да си прѣдстави, като какви ще да сѫ. А като трѣгне съ тѣхъ изъ провинцията караницитъ и нераз-бориитъ изпъкватъ сѫщо на пър-вата спирка. Обѣщаниетъ имъ за-плати не дава, защото не може да изкара необходимите срѣдства; И днесъ още всички тѣзи волно практикуващи артисти, които за-щастие или нещастие сѫ биле извѣстно, врѣме при него, иматъ да взематъ пари отъ него, макаръ че тѣхните заплати сѫ биле край-но незадоволителни.

И не ио зла воля г. Икономовъ не е могълъ и не може да пла-ща, а поради единствената при-чина, че нѣма нужднить приходи. Липсата на срѣдства нему поз-волява да наеме съ себе си по-до-брѣ артистични сили. И даже да имъ обѣщае, че ще плаща по-до-брѣ заплати, това нѣма да бѫде, тѣй като не ще може да изкара-отъ своите прѣставления. И за мене г. Икономовъ съ своята трупа е най-добріятъ фактъ, естествена рожба на нашия животъ, който

Октавъ Мибо.

Столарь.

(прѣводъ)

Веднажъ бѣхъ спазарилъ единъ ра-ботникъ столарь за да ми поправи библиотечния шкафъ. Той бѣ доста инте-лigenтъ и разговорливъ човѣкъ. Веднажъ азъ завѣдохъ единъ разговоръ.

— Имате ли дѣца, го попитахъ.

— Не! . . . Сурово отвѣрна той.

И подиръ кратко мълчане той про-длѣжи, но съ по приятелъ гласъ:

— Сега нѣмамъ вече . . . Имахъ три . . . но и трите умрѣха. Ахъ Боже мили, като погледнешъ наоколо — при-бави той, клатейки глава — какъ живота цѣлъ е прѣпъленъ съ скърби . . . Може би, по-добрѣ за тѣхъ като умрѣха . . . Горкитъ поне не ще страдаъ . . .

— Одавна ли умрѣ послѣдното, на-стояхъ нѣкакъ жестоко азъ.

— Има вече десетъ години, промъл-ви той.

— И отъ тогава?

— Отъ тогава до днесъ, разбираете защо, ни азъ, ни жена ми не сме по-желали да имаме други . . . Ехъ, край-но благодаримъ вече за такива . . .

Азъ обяснихъ прочутия законопроектъ на Шио, споредъ който тѣзи, които нѣмамъ живи дѣца, се третиратъ като

лоши граждани и ще трѣбва да плащатъ особенъ данъкъ.

Това не особено зачуди работника; той, както изглежда, е привикналъ фи-losовски да гледа на живота.

— Менъ не очувдватъ никакви закони, каза той безъ всѣкаква жлѣчъ . . . Единъ подобенъ законъ . . . Ами че, дяволъ го взело, ние хубавичко знаемъ каква игра съ законите . . . Тѣ всѣки пѣхъ се пишатъ за въ полза на бога-тите — противъ бѣдните . . . Но този, за когото вие сега ми говорите? . . . Право, той е малко силенъ . . . За-щото, азъ сега нѣмамъ дѣца . . . Това е по тѣхна вина!

— По тѣхна вина? . . . По чия вина?

— Вина е на всички онѣзи, които поръчатъ да се фабрикуватъ такива или онакива закони; вина е още и на тѣзи, които прилагатъ законите. Ами че това е тѣрдѣ просто и не ново . . . Буржуазното общество — трѣбва да му отдалемъ нуждната справедливостъ — се загрижи за домашните птици, за бикове, за коне, за кучета, за свине . . . То-ги отгледва тѣрдѣ прилежно, съобразно послѣдните изводи на науката. За тѣзи полезни животни сѫ открыти съвѣршени и хигиенични способи на отхрана и възпитание. Въ всички жили на Фран-

ция сѫществуватъ безчислено много дружества за подобре-ние на всѣвъ-можни раси домашни животни. За тѣхъ строятъ хубави обори . . . всевъзможни конюшни . . . чудесни курници и . . . дивни пастарници . . . на-годени за вентилация и хубаво отопление . . . снабдени не само съ необходимото, но и съ раскошъ . . .

Животните се държатъ въ строго хигиенична обстановка; прѣцавзатъ ги отъ заразителни болести съ всѣкидневни чистене и дезинфекции съ кар-болова, борна и пр. киселини . . . Самичъкъ азъ съмъ строилъ курници подобни на истински плати . . . Црѣ-красно! . . . Ако искатъ дори нека да имъ устройватъ конкурси — да имъ да-ватъ парични премии . . . всичко това азъ допускамъ . . . Споредъ менъ, всички живи сѫщества иматъ право на нашето покровителство и на всичкото щастие, което ние можемъ да имъ да-демъ . . . Но азъ бихъ, сѫщо така искаль, щото дѣцата — хорекатъ дѣца — да не бѫдатъ, както това става днесъ, систематически отдалечавани отъ тѣзи скотофилски изгоди . . . А менъ се струва, че това днесъ не може и да бѫде другояче . . . Ето дѣте днесъ не струва нищо . . .Що? . . . Тази човѣшка наплачъ нека пуха и изчезва . . .

Днесъ обществото организира без-бройни жертвеници отъ новородени, бойки се отъ свръхнаселенето, а . . . нашите велики водители и господи . . .

Тѣ сѫ, може би, първоизточницѣ на това зло. Тѣ се обливатъ съ чатети-чески негодувания, като горчиво се оплакватъ отъ постепенно-то намаляване на дѣцата, когато — между другото — тѣ сами прѣтатъ на тѣхното раждане, или пѣкъ немедлено ги убиватъ съ най-вѣрни и бѣрви способи . . . За-щото нали сѫщински дѣтебубецъ се явява това общество, което е тѣй же-стоко къмъ дѣвиците майки, които нѣ-матъ никаква възможностъ да отхранятъ своите дѣца . . . И трѣбва да видимъ сѫщоте това общество толкова възискателно къмъ съмѣйството по отно-щение на многолюдите . . . Да, то заплаща съ строги фискални мѣрки всѣки, който не иска да ражда сѫщес-ства, неминуемо осъденъ на мизерия или смърть . . . Е, добре благодаримъ . . . Не искаемъ и да чуя азъ тѣхните приказки . . .

Всичкото това работницитъ казаъ спокoenъ тонъ и като бѣ съдналь обс-крачен съ стѣблата, прѣтряваше мето-дично и бавно една дѣсница. Като я прѣреза, той кръстоса рѣчи си, по-

за дълго и като феноменъ ще служи на нашите историци на театралното дѣло. Нашият живот сега за сега неможе да роди нито по-добро.

Процесът на Плѣв. град.

ОБЩ. БИБЛИОТЕКА

III.

Постройката на зданието.

На 23 мартъ 1889 год. сж били изпратени отъ Настоятелството на Д-во „Съгласие“ на 150 души граждани писмени покани, въ които, като имъ се обяснява значението на библиотеките и пр., се канятъ да ѝ явятъ на 26 с. м. слѣдъ отпусъ на черква въ Св. Николаевското Училище, гдѣто заедно съ членовете на д-вото има да се разгледа и рѣши единъ важенъ въпросъ за дружеството и за общата полза на града:

На 26 мартъ с. г. събранието се състояло. Явили сж се 32 граждани отъ които чл. 26 (отъ 53). Явилите се граждани съ се записали за членове и съ се пристъпили къмъ дневния редъ разискване въпроса по построяване на едно театрално здание, което да служи и за помещение на д-вото“. Г-да Д-ръ Друмевъ, Табаковъ и др. сж настоявали зданието да се почне сѫщата година, като се направи заемъ; други сж настоявали да се отложи въпроса, понеже не е изученъ и понеже д-вото е бѣдно. Относително мѣстото — едни сж предлагали да се иска мѣстото предъ джамията, срѣзу сегашното училище „М. Луиза“, други сж настоявали да се построи зданието на мѣстото на Владишкия Конакъ — гдѣто съ сега. Събранието рѣшило: избрали комисия, която заедно съ настоятелството да изложи на гр. архитектъ какъ здание е потребно и взематъ мнъ-

постиганието тази цел да се направи отъ тукашните акционерни дружества единъ заемъ на сума 50,000 лева, за което да се помолятъ нѣкои граждани да гарантиратъ. Да се помоли градъ, архитектъ Гаварда да изработи плана за което да му се плати 300 лв. Постройката на зданието да се отаде на прѣприемачъ чрѣзъ търгъ, за произвеждането на който се опредѣля една трѣжна комисия състояща се отъ Хр. Вѣрбеновъ, П. Цачевъ, Ц. Каравановъ, Ан. Пѣевъ и Т. Щирковъ. Да се обяви търгът най-късно посль 10 дни отъ днесъ и да се пише на акционерните дружества за отпускане парть по заемъ, който иска да направи дружеството.

Съ обявление отъ 23 юли с. г. цинкографирано и разгласено е обявенъ търгъ за 10 августъ с. г. Приблизителна стойностъ 60,000 л. — Търгът не станалъ.

На 10 септ. 1892 год. (прот. № 2) е станало дружествено събрание въ присъствие на 12 члена. Нѣкои членове сѫ се усъмнили, че гарантът не ще подпиша. Други сѫ посочили на 16 души, които биха гарантирали поне за 10,500 л. Прѣседателъ Т. Табаковъ прѣложилъ: понеже нѣма и немогатъ се намѣрятъ за сега толковъ пары да да почне цѣлата постройка, то да се отадатъ на прѣприемачъ само фундаментъ и тѣ да се изкарать още тази есенъ. Това прѣложение било прието. За цѣлта да се изтеглятъ 4,000 лева.

На 23 ноември 1892 г. (прот. № 3) въ засѣдането на Дѣтвеничните членове на брой 13 души прѣседателя Табаковъ обяснилъ и членовете рѣшили: „Понеже за построяването на театралното здание въ града ни нѣма отъ дѣ да се зематъ пари, понеже подписавшиятъ задължителното гаранти се отказватъ да гарантиратъ защото се боятъ да не би посль време да плащатъ парите, то да се пише отъ страна на Дѣтвото на Плѣвенъ. Общ. Съвѣтъ съ молба да вземе рѣшение, че въ единъ срокъ отъ 5 години Общината ще поеме зданието и изплати дългътъ направенъ отъ Дѣтвото по постройката му. — Изоставена е слѣдователно идеята за ипотекиране на зданието, като гаранция за поръчителът.“

На 5 януари 1893 г. (прот. № 5) въ дружествено събрание въ присъствие на 18 члена отново се е рѣшило: да се помоли гр. Съвѣтъ да усугури гарантъ за че Общината послѣ 5 година ще поеме читалищното здание. Въ едното събрание е билъ приетъ изработения отъ архитекта Гаварда планъ за зданието и рѣшено да се отаде постройката на прѣприемачъ.

ХРОНИКА

Отпразнуването на 28 ноември. Рано сутринта цѣлиятъ градъ бѣ изпъстренъ съ български, ромънски и руски флагове. Всички людки бѣха затворени и срѣдъ улиците владѣше силно движение. Сутринта се отслужи панахида за падналитъ борци въ „Мавзолеятъ“, дѣто пристъстваха всички чиновници, официал. власти и по-видните граждани. Цѣлиятъ градъ имаше тържественъ видъ. Вечеръта по инициативата на общ. управление се даде музикална танцуваща вечеринка въ градския салонъ. Вечеринката се откри съ една кратка рѣчъ отъ у-ля Ив. Геор-

гиевъ, въ която посочи значението на празника за Плѣвенци. Вечеринката продължи до късно прѣзъ нощта и бѣше масово постъпка. Правъщето впечатление отъ съдѣствието на военитѣ.

Но случаи празника сѫ отправени поздравителни телеграми до руския генерали Куропаткинъ, Паренсовъ, Гкалонъ, Мосаловъ и Даниловъ, до прѣседателя на комитета „Царь Освободителъ“, до Плѣвенската дружба въ София и слѣдната до Българския Царь:

София. Негово Величество Българскиятъ Царь Фердинандъ I. Ваше Величество.

Отъ името на Плѣвенци, които ликуютъ днесъ отъ все сърце по случаи празника на градътъ — освобождѣването му отъ турското владичество — поднасямъ *Възъ и на Августейшето Ви съдействие* най-сърдечни привѣти и благопожелания.

Плѣвенци, цѣнѣщи всички пролѣтата крѣвъ отъ *Рускии и Ромънския* народи за нашето освобождение, ме натовариха да замоля Ваше Величество да бѫдете тълкувателъ на тѣхните чувства на скъпа признателностъ прѣдъ негово Императорско Величество *Ресенскиятъ императоръ Николай II и негово Кралевско Величество Романскиятъ Кралъ Каролъ I*. Плѣвенски градски кметъ: А. Дановъ.

Едно музикално събитие въ Плѣвенъ. Отъ столичните вѣстници знаемъ, че сега и намъ се съобщава, че въ най-ближките дни ще пристигне въ България, за да направи едно музикално турне въ страната ни, прославеніето чехски виртуозъ на цигулка Емануилъ Ондречекъ, заедно съ гениалната си ученичка г-ца Елисавета Александровна Калуцкая, млада руска отлична виолинистка, и на 7 дек. т. г. ще дадатъ въ салона на читалището само единъ свой дублъ-концертъ.

Тия тѣхни дублъ концерти сѫ една новостъ въ музикалния свѣтъ и на всѣкаждъ възбуджда извѣнредна сензация. Г-нъ Ондречекъ ще свири на цигулката, която миналата година холандскиятъ милионър Янсенъ, възхищенъ отъ неговата очарователна игра, му бѣ подарилъ. Цигулката е струвала 20,000 лева. Г-ца Е. А. Калуцкая, отъ благородна руска фамилия, е концертирала вече въ Русия, Дрезденъ, Холандия, особено въ Англия въ най-прѣдните аристократически кръгове, на всѣкаждъ съ грамаденъ успѣхъ. Тѣ сѫ двѣ музикални знаменитости, които заслужаватъ да ги чуе всѣки, който се интересува отъ музика.

Ще забѣлѣжимъ още, че отличната артистична двойка ще се отбие въ нашия градъ вслѣдствие изричното желание на Г-нъ калелмейстръ Мацакъ, когото нашитъ граждани добре помнятъ.

Получи се въ редакцията отчета за прихода и разхода отъ 1 септември 1908 год. до 12 октомври 1909 год. на Плѣвенското Женско просвѣтително благотворително дружество „Пробуждане“, което поддържа безплатната трапезария на учениците при Плѣвенските основни училища.

Отъ отчета се вижда, че др то е имало прихода 7889 66 лв. Изразходвано е за хранъ на дѣцата при трапезарията и облѣкло по случаи коледните празници 1380 10 ст. Днесъ др то има наличностъ отъ 5588 66 ст.

Нашитъ „кореспондентъ“ на ежедневниците. Прѣди 2-3 дни почти всички ежедневници ни донесоха новината за „демократо стамболовистки блокъ“ въ града съ цѣль да се вършатъ гешефи начело съ бившия м-ръ Панайотовъ. Нашитъ „кореспондентъ“, за да не ги наречемъ вѣстникъ га мени, чули-недочули и видѣли не видѣли, разбрали и неразбрали бѣрзать по телеграфа, по телефона да сѫобщатъ „важните новини“ защото въ противъ случаи свѣтъ би пропадналъ. Вмѣсто да провѣрятъ донесениетъ имъ новини и тогава да ги изпратятъ въ редакцията, тѣ бѣрзатъ да изложатъ честта на хората. Такъвъ е новия „ловъ“ на нашитъ „кореспондентъ“. Не провѣрили земанията и работите на г. Панайотовъ, бѣрзатъ да замѣсятъ и демократъ, че не пазили интересите на общината и пр. подобни измислици. А въ сѫщностъ работата стои тѣй: г. Панайотовъ си воделъ наврѣмѧто дѣло съ общината, спечелилъ го въ апелатъ, сѫдъ прѣди 3 — 4 години и сега иде да изпѣлни

изпълнителния си листъ, законо издаденъ отъ Русенския апелатъ, сѫдъ. И отъ този фактъ болниятъ мозъци на амбициозни опозиционери или момчети съчиняватъ баснята за „демократо стамболовиско“ съдружие.

Гда, повече моралъ, повече зачитане честта на хората,

Ц-то на класните уч-ли въ съдружие съ други образователни и професионални дружества е вече разлѣпило афиши, съ които разгласява за рѣшението си да открие *популярни курсове* и скъбща името на лектсъръ и прѣдмета имъ.

Високъ гостъ въ града. Въ сѫбота на 21 XI м. нашиятъ градъ има честъ да се посетиотъ единъ високъ гостъ — Г-нъ Джорджъ А. Дорсей професоръ по етнология и директоръ на етнографическия музей въ Чикаго (Америка). Заедно съ него бѣ и Гжата му, при дружаването отъ директора на етнографическия музей въ София Г-нъ Ст. Костотъ.

Г-нъ Дорсей е прѣдприелъ едно научно пътешествие на изтокъ и въ Унгария, за да изучи етнографските условия на народите въ източните страни и главно въпросътъ за емиграцията.

Плѣтвайки прѣзъ Софиятъ изказалъ желание да посѣти историческия Плѣвенъ и неговите воено исторически къщи — музеи.

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6518

Извѣствявамъ, че отъ 27 Ноември до 28 Декември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ изпълнителния листъ № 7557 издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий сѫдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 23/XI 1909 год.

Дѣло № 791 908 год.

II Сѫдъ Приставъ M. M. Markovski.

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

Доставявамъ отъ Южна Франция и Алжиръ гладки Американски лози.

По желание сътъ разни сортове. Дължина 1 — 1.15 метра.

Франко Гара — Плѣвенъ.

Свѣдения при поискване.

Коста Тодоровъ.
Пипиниеристъ — Плѣвенъ

Плѣвен. Градско Общин. Управ. № 11280

гр. Плѣвенъ, 27 ноември 1909 г.

Понеже търгътъ произвѣденъ на 10 ноември т. г., за отдаване на наемателъ експлоатирането на общ. доходъ отъ барьерното право за прѣзъ 1910 до 31 декември 1912 година, не се удобри поради ниска цѣна, то Плѣвенското Градско Общинско Управление обявява на интересуващъ се, че въ канцеларията му на 14 декември т. г., отъ 3 ч. слѣдъ обѣдъ, ще се произвѣде на ново публиченъ търгъ по тайна конкуренция въ съкратенъ срокъ на отдаване на прѣдприемачъ експлоатирането на горния доходъ, начиная отъ 1 януари 1910 година до 31 декември 1912 година. Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на около 20000 лева годишно. Залогъ за участие въ търгътъ се изисква по 50% върху горната сума въ пари или цѣнни книжа.

Желающъ да взематъ участие въ търгътъ да се съобразятъ съ Чл. чл. 11, 12, 13, 14, 21 и 29 отъ закона за общ. прѣдприятия.

Оферти ще се приематъ до 3 часа слѣдъ обѣдъ. Поеинить условия и други по търгната прѣписка книжа могатъ да прѣгледватъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: А. Дановъ
Секретаръ: Хр. Ив. Кънчевъ.